

ΘΥΛΟΓΙΕΣ

Τι είναι το Βάπτισμα και γιατί να βαπτιστώ
σε μικρή ηλικία ;

Το Βάπτισμα, όπως εξήγησε ο Ιησούς Χριστός στον Νικόδημο, είναι η «άνωθεν γέννηση», δηλαδή η πνευματική αναγέννηση του ανθρώπου μέσω του νερού και του Αγίου Πνεύματος. Είναι ένα μυστήριο που μας επιτρέπει να γίνουμε μέλη της Βασιλείας του Θεού.

Γιατί όμως να βαπτιζόμαστε σε μικρή ηλικία;

Συμμετοχή στη Βασιλεία του Θεού:

Ο Χριστός είπε ότι τα παιδιά ανήκουν στη Βασιλεία του Θεού. Το Βάπτισμα τους δίνει τη δυνατότητα να συμμετέχουν στα αγιαστικά δώρα της Εκκλησίας και να εξαγιαστούν από μικρά.

Πίστη και Βάπτισμα:

Η πίστη και το Βάπτισμα είναι αλληλένδετα. Όπως αναφέρει ο Χριστός, «ο πιστεύσας και βαπτισθείς σωθήσεται». Η πίστη σημαίνει αναγνώριση της ζωής του Χριστού, ενώ το Βάπτισμα είναι η ενδυμασία αυτής της ζωής.

Επιθυμία των γονέων:

Κάθε γονιός θέλει να προσφέρει στο παιδί του ό,τι καλύτερο μπορεί. Το Βάπτισμα είναι μια πράξη αγάπης και φροντίδας, με την οποία οι γονείς επιθυμούν να γεμίσουν το παιδί τους με Άγιο Πνεύμα, ακόμα κι αν η στιγμή του Βαπτίσματος δεν είναι συνειδητή για το παιδί.

Επιπλέον:

Το Βάπτισμα θεωρείται ένα μυστήριο που απαλείφει τις αμαρτίες και δίνει στον άνθρωπο μια νέα αρχή.

Μέσω του Βαπτίσματος, ο άνθρωπος γίνεται μέλος της Εκκλησίας, της κοινότητας των πιστών.

**Το Βάπτισμα θεωρείται η απαρχή μιας πνευματικής ζωής,
μιας ζωής σε κοινωνία με τον Θεό.**

Σημαντικές σημειώσεις:

**Η απόφαση για το Βάπτισμα ενός παιδιού λαμβάνεται από
τους γονείς, οι οποίοι έχουν την ευθύνη για την πνευματική
του ανατροφή.**

**Το Βάπτισμα δεν είναι μια «μαγική» πράξη που εγγυάται
τη σωτηρία, αλλά μια αρχή. Η πνευματική ζωή είναι μια
συνεχής προσπάθεια, μια πορεία προς τον Θεό**

Βαπτίζομαι δε σημαίνει παίρνω το όνομα μου. Κατά την
Εκκλησία μας το βρέφος το οποίο μόλις γεννήθηκε, το θεωρεί ως
ολοκληρωμένο ήδη άνθρωπο, το αντιμετωπίζει με την ίδια πρόνοια
που αντιμετωπίζει τον κάθε άνθρωπο. **Το όνομα** του ανθρώπου **του
δίνει ταυτότητα** ως πρόσωπο και διαβεβαιώνει τη μοναδικότητά
του. Και για αυτό η Εκκλησία του δίνει το όνομα του την ογδόη
ημέρα από τη γέννηση του.

Λίγοι γνωρίζουν ότι υπάρχει ειδική πρόβλεψη από την
Εκκλησία, ώστε να δίνεται όνομα σε κάθε νεογέννητο την όγδοη
ημέρα της ζωής του. Η **ονοματοδοσία** είναι μια ξεχωριστή
διαδικασία, ανεξάρτητη από τη Βάπτισμα, σκοπός της οποίας είναι να
δώσει στο νέο άνθρωπο μια «**ταυτότητα**»

Και γίνεται αυτό για να καταστήσει το αρτιγέννητο παιδί
μέτοχο και κοινωνό αυτής της νέας πραγματικότητας και να
καταδείξει σ' αυτό **τη δυναμική πορεία της καταξιωμένης
ανθρώπινης ζωής**, κατάληξη της οποίας είναι η **Βασιλεία των
Ουρανών.**

Προσοχή – Σημείωση !!! Αυτό το όνομα που θα πάρει με την ευχή της ονοματοδοσίας θα φέρει σ' όλη του τη ζωή και μ' αυτό το όνομα θα εισέλθει τελικά στην αναμενόμενη Βασιλεία του Θεού και **ΔΕΝ πρέπει** να δηλωθεί άλλο όνομα κατά την βάπτισή του.

Μετά την ανάγνωση της ευχής της ονοματοδοσίας, ο ιερέας ευλογεί το στόμα, το μέτωπο και την καρδιά του παιδιού. Αυτό γίνεται για να ευλογηθούν οι αντίστοιχες λειτουργίες τους: η **λογική** (στόμα), η **νοητική** (μέτωπο) και η **ζωοποιητική** (καρδιά) και έτσι το παιδί, ως σύνολο ψυχοσωματικής οντότητας, παραδίδεται στην κυριολεξία στο Χριστό, για αυτό και στη συνέχεια ψάλλεται και το απολυτίκιο της εορτής της Υπαπαντής **«Χαίρε Κεχαριτωμένη , Θεοτόκε Παρθένε ».**

Σήμερα, πολλές φορές, **για διάφορους λόγους, όπως η άγνοια, η μη έγκαιρη απόφαση των γονέων για το όνομα που πρόκειται να δοθεί** στο παιδί, και άλλες πρακτικά αίτια, η ονοματοδοσία **συνδέθηκε με την Ακολουθία του Βαπτίσματος.**

Η ακολουθία του Αγίου Βαπτίσματος, όπως τελείται σήμερα, βασικά διαιρείται σε τρία μέρη:

- α) Τις **προ** του βαπτίσματος ευχές (στο πρόναο)
- β). Την **κυρίως** ακολουθία της Βάπτισης.
- γ) Τις **μετά** του βαπτίσματος ευχές.

Στην αρχή του μυστηρίου ο ιερέας μαζί με τον βαπτιζόμενο και τον ανάδοχο στέκονται στο νάρθηκα και συμβολικά δηλώνει πως τώρα αρχίζει η είσοδος του βαπτιζομένου στην Εκκλησία.

Ο ιερέας με το **επιτραχήλιο** του διαβάζει κάποιες ζητώντας ο μελλοντικός καινούργιος Χριστιανός να ζήσει παντοτινά κάτω από τη σκέπη του Θεού και σύμφωνα με το θέλημά Του. Ο ιερέας **διατάσσει** με το όνομα του Θεού **τον διάβολο να φύγει μακριά από τον άνθρωπο** τούτον που θα γίνει σε λίγο Χριστιανός, με τις λεγόμενες (τρεις) ευχές του **Αφορκισμού**. Αυτό είναι υποχρεωτικό διότι ο Χριστός είπε πως δε γίνεται να προσκυνάς δυο Θεούς (Ευαγ. κατά Ματθαῖον, στ' 22 – 33, ...Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.)

Ο κάθε άνθρωπος, βαπτισμένος η αβάπτιστος, είναι πλάσμα και «**εικόνα**» του Θεού. Μακριά όμως από την Εκκλησία ο διάβολος περισσότερο θεωρεί πως έχει δικαιώματα πάνω μας, πως του ανήκουμε. Έτσι ο ιερέας στο τέλος των ευχών αυτών φυσάει τρεις φορές στο πρόσωπο του βαπτιζομένου ευχόμενος να φύγει κάθε πονηρό πνεύμα από μέσα του και ο ανάδοχος, να φτύσει τρεις φορές, αφού προηγουμένως δηλώσει ότι «**αποτάσσεται**» (αρνιέται) τον διάβολο και αφού απαρνηθεί ο βαπτιζόμενος τον διάβολο, ομολογεί πως θα συμπορεύεται με τον Χριστό. «**Συντάσσει τω Χριστώ;**» ρωτάει ο Ιερέας, «**Συντάσσομαι**» λέει ο Ανάδοχος και ως απόδειξη απαγγέλλει το «**Πιστεύω**» τρεις φορές.

Αφού τελειώσει το πρώτο μέρος με τις προ-βαπτισματικές ευχές, η προετοιμασία για να δεχτεί κάποιος τη χάρη του Αγίου Βαπτίσματος, θα ακολουθήσει το Μυστήριο της Βάπτισης.

Ο ιερέας φορώντας επιτραχήλιο και φελόνιο αναφωνεί: «**Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**» δηλ.

“Μεγάλη ἡ δόξα τῆς βασιλείας τοῦ Πατέρα καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τώρα καὶ πάντα καὶ στοὺς ἀτελεύτητους αἰῶνες” και είναι σαν να τους καλούμε να συμμετέχουν και τα τρια πρόσωπα, η Αγία Τριάδα στο Μυστήριο...!

Και αυτό γιατί η παλαιά τάξη της Εκκλησίας μας ήταν οι Βαπτίσεις και οι Γάμοι των Χριστιανών να γίνονται κατά τη διάρκεια της θ. Λειτουργίας όπως γίνονται οι χειροτονίες των κληρικών.

Το νερό της κολυμβήθρας θα **αγιαστεί**, διότι θα ακουστούν οι ευχές του αγιασμού, αυτές των Θεοφανείων, την αίτηση **«...όπως προκόπτοντος αυτού εν ευσεβεία δοξάζεται και δι' αυτού το πανάγιον όνομά Σου...»** και όποιος **βαπτίζεται σε αυτό να παίρνει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος.**

Μετά τον αγιασμό των υδάτων ακολουθεί η ευχή της ευλογίας του ελαίου, που θα αλειφθεί ο νεοφώτιστος/η και είναι σύμβολο αγώνα, θεραπείας, άφεσης αμαρτιών και για αυτό αλείφεται **όλο** το σώμα του μέλλοντος να βαπτισθεί.

Και ξεκινάει το βάπτισμα ...!!!

Πριν μπει στη κολυμβήθρα, **θα αλείψει** ο ανάδοχος το παιδί ολόκληρο **με λάδι** που έχει ευλογηθεί από τον Ιερέα με τις ευχές που αναγιγνώσκει. **Συμβολίζει** την εποχή που πάλευαν οι παλαιστές στην παλαίστρα και να γλιστράνε, έτσι και το παιδί να ξεγλιστράει από τον εχθρό του ανθρώπου, τον μισόκαλο διάβολο, τα πονηρά πνεύματα. Με τρεις καταδύσεις στο αγιασμένο νερό εκφωνώντας **εις το Ονόμα του Πατρός και τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.**

Γιατί τρεις φορές μέσα στη κολυμβήθρα;

Συμβολίζει την τριήμερη **ταφή και ανάσταση** του Χριστού μας ! Ο Χριστός πέθανε και αναστήθηκε! Με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος που ενεργεί μέσα στην Εκκλησία μας, αυτός που βαπτίζεται πεθαίνει ως άνθρωπος μακριά από τον Θεό και γεννιέται ως άνθρωπος ενωμένος με το Θεό. Στο εξής, ο βαπτιζόμενος είναι πλέον μέλος του σώματος του Χριστού. Για αυτό και βουτάμε όλο το σώμα!

Και αμέσως ακολουθεί η ευχή του Αγίου Μύρου. **«Σφραγίδα δωρεάς Πνεύματος Αγίου»**. Το Χρίσμα είναι το δεύτερο Μυστήριο που ακολουθεί μετά το Βάπτισμα, με το οποίο «γεμίζει ο νεοφώτιστος από το Άγιο Πνεύμα, το οποίο τον ενισχύει και τον κατευθύνει στην πνευματική ζωή». «ο πιστεύων εις εμέ, καθώς είπεν η γραφή, ποταμοί εκ της κοιλίας αυτού ρεύσουσιν ύδατος ζώντος. Τούτο δε είπε περί του Πνεύματος ου έμελλαν λαμβάνειν οι πιστεύοντες εις αυτόν» (Ίωάν. ζ' 38-39). **Το 'Άγιο Μύρο συμβολίζει το Άγιο Πνεύμα και τα χαρίσματα Του.**

Ο ιερέας σταυρώνει όλο το σώμα του νεοφώτιστου και με τα «σημεία» αυτά ο Ιερέας μεταδίδει το Άγιο Πνεύμα. Το άγιο Μύρο-έλαιο είναι από σαράντα αρώματα, που δηλώνουν **τα ποικίλα χαρίσματα του Άγιου Πνεύματος**, μαζί με την ευχή του Ιερέα, την χρίση των κυρίων μερών του σώματος και με τα λόγια του Ιερέα: **«Σφραγίς δωρεάς Πνεύματος Αγίου. Αμήν» επισφραγίζεται το Άγιο Πνεύμα.**

Το Άγιο Μύρο συμβολίζει την **«ευωδία της Αγιοσύνης του Αγ. Πνεύματος»** και την **«ευωδία»** του Χριστού.

Αφού χριστεί με το Άγιο Μύρο ο νεοφώτιστος είναι πια ένας καινούργιος Χριστιανός, μια ολόλαμπρη εικόνα του Θεού και αυτή την ακεραιότητα ευχόμαστε να κρατήσει σε όλη τη ζωή του. Τα **χαρίσματα** που παίρνει με το Άγιο Βάπτισμα και το Μύρο γίνονται ενεργά με τη **μετάνοια**, την **εξομολόγηση** και τη **Θεία Κοινωνία**.

Μετά θα γίνει η **τριχοκουρία** (κόψιμο τριχών από τα μαλλιά της κεφαλής σταυροειδώς). Είναι η πρώτη μετά την Βάπτιση κοπή των μαλλιών του βαπτισθέντος, συνοδευόμενη από τη σχετική ευχή του ιερέα και σήμαινε την ήδη προηγηθείσα με τη Βάπτιση **αφιέρωσή του στο Θεό αλλά και το δώρο που κάνει ως Χριστιανός προς τον Θεό – ένδειξη ευγνωμοσύνης**. Είναι το αντιστοιχο που ακούμε στην Θεία Λειτουργία: **«Τα σα εκ των σων σοι προσφέρωμεν κατά πάντα και δια πάντα»**. Δηλ. δεν έχουμε τίποτα δικό μας για να προσφέρουμε σ' αυτόν που τα έχει όλα. Η φύση και οι καρποί της, το σύμπαν ολόκληρο και η ύπαρξή μας είναι δικά Του.

Εμείς πήραμε το σιτάρι και το σταφύλι, το κάναμε ψωμί και κρασί και τα προσφέραμε στον Κύριο και Θεό μας. Από Εκείνον για Εκείνο, τα δικά Του από τα δικά Του. Τα προσφέρουμε για να μας τα αντι-προσφέρει ως σώμα και αίμα Του. Δίνουμε και παίρνουμε, μας δίνει και παίρνει. Μια σχέση προσφοράς, που εξελίσσεται, αναπτύσσεται, μεταμορφώνεται.

Όταν γίνει το βάπτισμα, τότε **το παραλαμβάνει ο φύλακας Άγγελος** του. Και από εκείνη τη στιγμή θα το συνοδεύει μέχρι τον τάφο του.

Στην συνέχεια ντύνεται ο νεοφώτιστος **με λευκά ρούχα**, μαζί με την ευχή να ζει **«ντυμένος»** τη δικαιοσύνη και το φως του Χριστού. Είναι τα **σύμβολα της νέας ζωής**.

Και αφού ενδυθεί φοράει τον επιστήθιο σταυρό, και θα είναι το σύμβολο και το όπλο του! Η Εκκλησία μας ψάλλει θριαμβευτικά:
«Κύριε όπλον κατά του διαβόλου τον Σταυρόν Σου ημίν δέδωκας , φρίττει γαρ και τρέμει, μη φέρων καθοράν αυτού την δύναμιν ».

Έπειτα, θα κάνουμε τρεις γύρους την κολυμβήθρα, με αναμμένη λαμπάδα και θυμίαμα. Εκεί θα ψάλουμε τρεις φορές: **«Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε αλληλούια ...».**

Συμβολίζει δηλαδή ότι **ντυθήκαμε τη ζωή του Χριστού**

Η αναμμένη λαμπάδα φανερώνει το **Φως του Χριστού** και να είναι φως στους γύρω του κάθε Χριστιανού στη ζωή του, δηλ. ο νεοφώτιστος **Φωτίζεται**. Με την αναμμένη λαμπάδα γίνεται η περιφορά του ιερέα και του νεοφώτιστου μαζί με τον ανάδοχο γύρω από την κολυμβήθρα, είναι ένας **πνευματικός «χορός», ένας πανηγυρισμός** για το ότι ένας ακόμη άνθρωπος δέχτηκε τη σωτηρία και δηλώνει τα πρώτα βήματα ως Χριστιανός. **Και μπροστά ο Ιερέας εις τύπον Χριστού και από πίσω τον ακολουθεί ο νεοφώτιστος στο δρόμο που του δείχνει ο Χριστός...**

Ένα τελευταίο θέμα σχετιζόμενο με το Μυστήριο της Βάπτισης είναι η προσοχή μας στο να μην παραπεταχθούν τα ρούχα και οι πετσέτες που χρησιμοποιήθηκαν κατά το Μυστήριο. Συνήθως είναι φροντίδα των μητέρων,- όταν έχουμε νηπιοβαπτισμό - το πλύσιμο των ρούχων αυτών, που είναι βρεγμένα με το λάδι και το αγιασμένο νερό της κολυμβήθρας και με τα υπολείμματα του Αγίου Μύρου

Είναι πολύ σωστά περασμένο στη συνείδηση του Χριστιανικού λαού. πως τα ρούχα αυτά πλένονται με φροντίδα ξεχωριστή σε ποτάμι ή θάλασσα, όπου αυτό είναι δυνατό, ή στο σπίτι και φροντίζουμε να μη χυθεί σε ακάθαρτο τόπο το νερό που πλύθηκαν.

Βέβαια ακόμη και να μην το προσέξει το θέμα αυτό των ρούχων κάποιος, η χάρη του Θεού δεν μολύνεται, αλλά εμείς δείχνουμε την πίστη και την αγάπη μας στο Θεό με το να είμαστε προσεκτικοί και ευλαβείς σε όλα.

Τέλος θα διαβάσουμε το **Ευαγγέλιο** που λέει στους μαθητές του ο Χριστός **«πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος..»**.

Γιατί βαπτίζομαστε νήπια...; Δεν πρέπει να διαλέξει κάποιος μόνος του αν θέλει η όχι να γίνει Χριστιανός ;

Γιατί το βάπτισμα δεν είναι μια Ιδεολογία., **συμβολίζει τη ζωή και η κολυμβήθρα τη κοιλία μιας άλλης μάνας....** οπού γεννιέται το παιδί σε μια άλλη ζωή...

Ο Ιησούς Χριστός είπε τα εξής στον Ιουδαίο άρχοντα Νικόδημο:
**«Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή
άνωθεν, δεν δύναται να ίδη την βασιλείαν του Θεού...»**

και στην ερώτηση τι σημαίνει **γεννηθή άνωθεν**, ο Χριστός απεκρίθη: **«αμήν αμήν λέγω σοι, εάν μη τις γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, ου δύναται εισελθείν εις την βασιλείαν του Θεού».**

Αυτό είναι το Βάπτισμα... Πνεύμα Άγιο και νερό... και επειδή όλα τα παιδιά ανήκουν στην Βασιλεία του Θεού για αυτό και μικρά τα βαπτίζουμε ...

Μία από τις αλήθειες της Πίστεώς μας, τις οποίες ο Χριστός εξήγγειλε βρίσκεται στην έκφραση: **«ο πιστεύσας και βαπτισθείς σωθήσεται»... Προσοχή! Ο πιστεύσας ή ο βαπτισθείς μόνο , ΔΕΝ ΣΩΖΕΣΑΙ...**

Γιατί εδώ **πίστη** σημαίνει ότι:

α) αναγνωρίζεις τη ζωή του Χριστού,

β) το βάπτισμα σημαίνει ότι ντύνεσαι αυτή τη ζωή.

Η Βάπτιση ενός νηπίου **εξασφαλίζει στο παιδί τη συμμετοχή του στα αγιαστικά δώρα της Εκκλησίας μας**, το εξαγιάζει από μωρό.

Κάθε γονιός θέλει να προσφέρει στο παιδί του ό,τι καλύτερο μπορεί από κάθε άποψη, να γεμίσει το παιδί του από Άγιο Πνεύμα, έστω και αν η ώρα της Βάπτισης δεν είναι συνειδητή γι' αυτό.

Από την ημέρα της Πεντηκοστής μέχρι σήμερα, έχουμε και των ενηλίκων το Βάπτισμα αλλά και των νηπίων μελών των

Χριστιανικών οικογενειών. Η Βάπτισή μας και γενικά η σχέση μας με το Θεό δεν μας δεσμεύει (το βλέπουμε ξεκάθαρα γύρω και μέσα μας).

Η άποψη «**άφησε το παιδί να διαλέξει μόνο του, αν θέλει να πιστέψει στο Θεό**», αυτή η αστεία άποψη, είναι **πειρασμική**. Ας είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας και το Θεό. Στο κάτω - κάτω ας μεγαλώσει το μικρό κοντά στη χάρη του Θεού και σαν ελεύθερο πρόσωπο που είναι ο κάθε άνθρωπος σίγουρα κάποια στιγμή θα διαλέξει το δρόμο του...!

Η Βάπτιση δεν είναι δέσμευση, είναι ελευθερία. Ο Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς λέει χαρακτηριστικά:

**"Λέτε ότι πιστεύετε στον Θεό και το θεωρείτε αρκετό. Όμως..
"Και τα δαιμόνια πιστεύουσι και φρίσσουν" (Ιακ. 2,19).**

Εσείς ως άνθρωπος πρέπει να έχετε κάτι περισσότερο. Ας πούμε, σας οφείλει κάποιος πέντε διαφορετικά πράγματα, και σας επιστρέφει μόνο το ένα, δεν θα θυμώσετε; Και από εσάς ο Δημιουργός ζητά πέντε πράγματα, ενώ εσείς Του προσφέρετε μόνο το ένα.

Αυτά τα πέντε πράγματα είναι τα εξής:

Η **πίστη** στον Θεό, η **γνώση της αγάπης** του Θεού, η **γνώση της θέλησης** του Θεού, η **γνώση της ενέργειας** του Θεού, η **γνώση της κρίσης** του Θεού.

Στην πίστη στον Θεό μπορούσατε να φθάσετε όπως θα έφθανε ένας οποιοσδήποτε παγανιστής, παρατηρώντας τη φύση, και συμπεραίνοντας ότι η ύλη προϋποθέτει και Δημιουργό. Όμως όλα τα άλλα ο παγανιστής δεν μπορεί να τα γνωρίσει χωρίς το Ευαγγέλιο του Χριστού...

Δεν φτάνει, λοιπόν, μόνο η πίστη στον Θεό, αλλά είναι απαραίτητα και όλα τα αλλά που ο Σωτήρας του κόσμου ανήγγειλε στους ανθρώπους και ζήτησε απ' αυτούς.

Με πατρική αγάπη και Ευλογίες
eulogies.gr

Τὸ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤῆΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

- 1. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.**
- 2. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.**
- 3. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.**
- 4. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.**
- 5. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.**
- 6. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.**
- 7. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.**
- 8. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.**
- 9. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.**
- 10. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.**
- 11. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.**
- 12. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.**

Ἄμήν.